

HOME
SITE INDEX
HELP
CONTACT US
PHOTO CREDITS
ADVANCED SEARCH
SEARCH

22 January 2004

- HOME
- AFC PROFILE
- NEWS & EVENTS
- AFC FUNDING
- AUSTRALIAN FILMS & AWARDS
- INDUSTRY POLICY & RESEARCH
- FILMING IN AUSTRALIA
- FESTIVALS, MARKETS & DISTRIBUTION
- International Festival Profiles
- International Opportunities
- Festival Directories
- Markets
- Distribution & Broadcasting
- Market Documentaries Internationally
- Market Short Films Internationally
- FAQS
- INDUSTRY LINKS

FESTIVALS, MARKETS & DISTRIBUTION

Home » Festivals, Markets & Distribution » Int Fest Profiles » Videobrasil International Electronic Art Festival

<
<
>
>

CONTACT INFORMATION

<http://www.videobrasil.org.br/>

Email:
competitiva14@videobrasil.org.br

FESTIVAL PROFILE

 Videobrasil Australian Film Screening History
53 Kb

TRAVEL GRANT

Further information on how the AFC assists filmmakers to attend this event.

James Gregory Streak
Shadow Boxing, 2003
video still

Twelve Southern African artists on 'Videobrasil International Electronic Art Festival'

The 14th Videobrasil International Electronic Art Festival is a show whose curatorial point of departure is the idea that the planet no longer has a "geographical zero point", and that this opens up the possibility of "inverting the global polarity and legitimating, at last, the production from the southern circuit of arts". The festival, which includes a special section on videos from Southern Africa, curated by the Angolan curator Miguel Petchkovsky, brings to Brazil over 60 video authors for a competitive show (selected from over 700 entrants) and over 60 guests including curators and jurors from all regions of the world under the broad thematic heading 'Displacements'.

Solange Farkas, curator of the festival, notes that even in the open competition the theme of displacement was strong and not surprising in a world of controlled borders and nomadism imposed by the hegemony of world powers.

The Southern Africa group of artists, under the title 'Re-presenting Time', interrogates issues of memory, cultural hybridism and the historical representation of time. They were asked to formulate a language that evolves from an inner necessity to exteriorise/exorcise time and memory. The artists are Andries Botha, Greg Streak, Jay Pather, Moshekwa Langa, Steven Hobbs, Bernie Searle, Antonio Ole, Jose Ferreira, Angela Ferreira, Gonzalo Mabunda, Berry Bickle and Virginia MacKenny.

'Re-presenting Time' is a curatorial gesture to acknowledge culture as a social catalyst and to emphasize the South/ South creative discourse as an element of contemporary cultural discourse. According to Petchkovsky the Southern African programme highlights the political-economical differences between regions: Angola and Mozambique, which suffered long periods of war, are still taking their first steps in

video art circuits while South Africa has more experience in the field.

Previous participants in Videobrasil include Bill Viola, Gary Hill, Nam June Paik and William Kentridge - artists who are seen to represent a high end First World engagement with the medium of video. This time round, however, the festival has had to contend with a variety of formats including "Jurassic" technical means, which has obliged the organization of the festival to maintain the most varied kinds of exhibiting equipment.

The Brazilian Ministry of Culture and the Prince Claus Foundation sponsors the Festival.

Closes: October 19

14th Videobrasil International Electronic Art Festival
SESC Pompéia, Rua Clélia 93, São Paulo, Brazil
Tel. (11) 3871-7700
Website: www.videobrasil.org
Hours: Tues - Sat 9am - 10pm, Sun 9am - 9pm
Entrance is free

ACTUEEL

THEMA'S

Beleid
 Culturele diversiteit
 Cultureel erfgoed
 Kunst en ontwikkeling
 Media
 Mondiale ethiek
 Economische ontwikkeling

AGENDA'S

SPECIALS

WEGWIJZER

ARCHIEF

COLOFON

Videobrasil laat perspectief van het Zuiden zien

Een platform bieden aan videokunstenaars uit het zuidelijk halfrond. Dat is de doelstelling van Videobrasil, het grootste elektronische kunstfestival van Latijns-Amerika.

De Libanese videokunstenaar Akram Zaakari: 'Wij zien meer van het Westen dan het westen van ons. De erige manier om de clichés te breken, is te laten zien hoe hybride en complex wij zijn.'

Maar ook in de Arabische wereld is zijn werk nauwelijks te zien. Die dubbele uitdaging - de folkloristische beelden over niet-westerse landen bijstellen en het zuidelijk kunstcircuit versterken - is precies de missie van Videobrasil, het videofestival dat tussen 22 september en 19 oktober in de Braziliaanse metropool São Paulo plaatsvindt.

De ruim 60 kunstenaars werken vrijwel allemaal op het zuidelijk halfrond. In hun video's en installaties keert het thema van het festival, Deslocamentos ('ontheemdingen') steeds weer terug: de spanningen tussen de virtuele vrijheid van het internet en de keerzijden van globalisering: nationalisme, marginalisering en conflicten. 'In 1999, toen ik voor het eerst in het Midden-Oosten was, begon ik over deze problematiek na te denken,' vertelt curator en festivaldirecteur Solange Farkas. 'Kunstenaars hebben er geen tijd voor onbelangrijke zaken. Ze zijn bezig met hun missie: het redden van hun identiteit. Hier in Brazilië hebben we een speciaal soort burgeroorlog, tussen rijk en arm. Maar veel kunstenaars sluiten zich liever op in hun eigen universum.'

Solange Farkas, festivaldirecteur en curator van Videobrasil

Met Videobrasil, dat precies 20 jaar bestaat, wil Farkas daarom ook een brug slaan tussen haar land en de rest van de wereld. 'Als je geen referenties hebt, is het moeilijk om op te groeien,' vindt ze. 'Het beste van globalisering is dat het mensen met elkaar in verbinding brengt. Je hoeft niet te reizen om mensen te ontmoeten of kunstwerken te zien. Je kunt het nu via de kabel doen. Het is ook fantastisch dat nu meer dan ooit de verschillende culturen in de video's te herkennen zijn. Mensen willen niet hetzelfde zijn. Ze proberen sterker te worden in hun eigenheid. Daardoor behouden ze een lokale cultuur. Het festival heeft die verantwoordelijkheid: de weg openen zodat we elkaar werkelijk kunnen zien.'

Inge Ruijrok

Links bij dit bericht

- ▣ Verdere beschrijving van activiteiten in: [Het netwerk van Videobrasil](#)
- ▣ [Videobrasil](#)
- ▣ [Prins Claus Fonds](#)
- ▣ [SESC](#)

ACTUEEL, OKTOBER 2003

- ▣ Conferentie culturele diversiteit: maar wat is het?
- ▣ Videobrasil laat perspectief van het Zuiden zien
- ▣ Het netwerk van Videobrasil
- ▣ Noodfonds bescherming cultureel erfgoed
- ▣ De informatemaatschappij, grote en kleine initiatieven
- ▣ Flexibele Andescultuur in beeld
- ▣ Uitreiking Sharjahprijs voor Arabische cultuur
- ▣ Autoriteit Afrikaanse Gender Studies op Prins Claus Stoel

RECENSIE

Vreemd gedrag geplaatst in context van cultuur ▶

WERELDSITE

theoneminutes Jr.
 Deoneminuten of theoneminutes zijn video's met een lengte van exact één minuut. Voor kunstenaars een ideale vorm voor experimenten, voor kijkers een ideale lengte om op internet te bekijken. ▶

SPECIAL

Bewegingen

Twee bewegingen rond het niet-westerse beleid van de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam. ▶

art, culture, société, poil à gratter...

membres | newsletter | forums | chat

CHRONIQUES

- Pet Shop Boys
- Nada Théâtre
- Uzak
- L'Étrange M. Peppino
- Les Jumeaux Véritiens
- Le Dernier samourai
- Lost in translation
- L'Esquive
- Sept coups de minuit
- Lysistrata 80
- Biblio John Boyd
- La Nuit Ceccarelli
- Gothika
- Dracula Guy Maddin
- Guy Maddin

DOSSIERS

- RingTongs ITW
- Frictions 2003
- Cannes 2003
- NY Underground
- Boxe et littérature
- Shane Mac Gowan
- Terry Pratchett
- Tour du monde du web
- Revues électro à Paris

INTERVIEWS

- Guy Maddin
- Guy Maddin (II)
- Laurent Bayle
- Solveig Anspach
- Donigny & Labresse
- Donigny & Labresse (2)
- Hervé Bégossian
- Antoine Perrot
- Pedro Sedireky
- François Begaudeau

reclame info

Rechercher :

sur fluctuat.net
sur le web

NEWS

- HBO fait son cinéma communautaire
 - Les Rencontres nationales du spectacle vivant
 - TAO : terroristes, identifiez-vous !
 - Départ du batteur d'Oasis
 - Rezo.net : mutation chez les copains
 - Dario Fo dans la peau de Berlusconi
 - L'Opéra DAO : la trilogie de Takashi Mike en salle
- .. Toutes les news ..

AGENDA

- Aujourd'hui :
- Hommes et robots à la MC3P
 - La Chine à Chaillot : cent films
 - Architectures non standard
 - Exposition "Beijing De-Zoned Paris"
 - Richard II au Théâtre de la Ville
 - MC93 : Rabelais vu par Claude Buchwald
 - Théâtre : Les manguses de Chocolat
 - Festival Étrange Cargo
 - The Quentin Tarantino Party
- .. Les dates à venir ..

Videobrasiiiiiiiiiiiiiiii ! !

[Brève du 18.09.2003]

Pour sa 14e édition, le festival international d'arts électroniques Videobrasil de Sao Paulo entend dresser un "pont entre l'Orient et l'Occident". Le dialogue entre ces deux parties du monde est encore "défaillant", souligne Solange Oliveira Farkas, directrice du festival, "mais le propre de l'expérience artistique est de pouvoir unir un monde divisé". Pour cette raison, le festival, qui s'ouvre le 22 septembre et dure jusqu'au 19 octobre, a invité une soixantaine d'artistes venus du Sud, dont les travaux sont articulés par l'intervention d'une soixantaine de commissaires ("curators") venus, eux, du monde entier. Une exposition spéciale est réservée aux jeunes créateurs du Liban, un pays féru de nouvelles technologies et situé entre deux mondes et trois cultures (arabophone, francophone, anglophone), un pays dont la diaspora est enfin très nombreuse au Brésil. Parmi les artistes invités : Jalal Toufic, Walid Raad ou Marwan Rechmaoui.

En adoptant pour titre le concept de "Déplacements", le 14e festival Videobrasil propose de "construire des nouveaux territoires mentaux" et de "déplacer et répandre la polarité artistique de la planète". La centaine d'œuvres sélectionnées en compétition fait notamment la part belle à la vidéo, avec des artistes venus du Moyen-Orient, d'Afrique ou de Chine. Les lauréats, élus par un jury où figure entre autres Alain Fleischer, succéderont à de glorieux prédécesseurs : Bill Viola, Nam June Paik ou Gary Hill. Le Festival est organisé par l'Associação Cultural Videobrasil et par la SESC São Paulo, une fondation financée par de grandes entreprises de la région. Il est soutenu le ministère brésilien de la Culture et par le Prince Claus Fund (Pays-Bas).

LOG OUT - Site web/Source : Le site du festival Videobrasil de Sao Paulo

C'EST QUOI CETTE NEWS ? Réagissez dans les forums

BREVES DANS CETTE RUBRIQUE :

- 6.01 : Le blog de Flu aura bien lieu
- 29.12 : Un blog sur Flu ? Appel à contributions !
- 18.12 : Net art et nature morte : appel à projet
- 17.12 : Tout sur la Chine !
- 8.12 : Prix de 4 ans de séjours pour se payer une licence Windows XP...
- 1er.12 : Concours Miss Digital World
- 1er.12 : Prix Moebius : Survol Paris-Athènes & Acropolis-Lutécia 2003
- 1er.12 : Grenze : Marx revisited
- 28.11 : C.links : ASCII Generator & autres killer-apps
- 28.11 : La vie moderne selon Hoogerbrugge

Fluctuat.net Version 3 Beta - Tous droits réservés Fluctuat.net 1998-2002 - Site réalisé avec SPIP
Association Superflu, 10 rue Cavallotti - 75018 Paris, Tél : 01 44 90 03 08, Mail : webmaster@fluctuat.net

neural.it

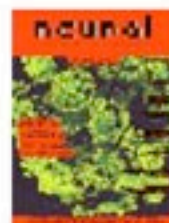
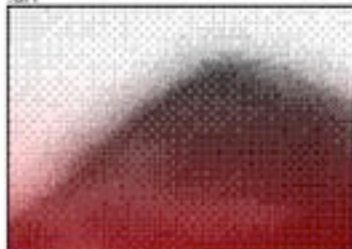
HACKTIVISM

E-MUSIC

NEW MEDIA ART

> News archive

art

> Neural Magazine

> Neural Station

25.09.03 Videobrasil, Festival of New Film, E-phos, arte elettronica cinematografica.

Diverse sono le rassegne in corso che indagano la struttura del video digitale nelle sue molteplici applicazioni e formati. A São Paulo (Brasile) si svolge al dal 22 settembre al 12 ottobre la 14ma edizione di Videobrasil, festival internacional de arte electronica. Intitolata "Displacements", è dedicata al dialogo fra est e ovest, selezionando solo opere dai paesi in via di sviluppo e non compiendo più alcuna distinzione di supporto (video, cd-rom e web). Una parte sostanziale è dedicata al Libano e alla sua paradossale storia mentre fra gli artisti selezionati ci sono Shrin Kouladje con "Days of My Life" e Calin Man con "The Last Track". Anche a Split, in Croazia, l'annuale International Festival of New Film dedica il consueto ampio spazio agli elaborati digitali nella sezione new media. Dopo le edizioni del 2002 e 2001, quest'anno è stato confermato il concorso nelle diverse categorie, inclusa quella "new media", in cui figurano, fra gli altri, le tedesche flora&fauna ("Natural Selection"), Lev Manovich & Andreas Kratky ("Soft Cinema"), Wilfried Agricola de Cologne ("Urban Early Sunday Morning") e lo stesso Calin Man. Ad Atene, infine, s'inaugura il 26 settembre E-phos, dedicato perlopiù al video con presenze di spicco quali Brian Eno con "La Revue" e Matthew Barney con la terza parte del suo surreale ciclo Cremaster.

PLAN Platform Latijns-Amerika in Nederland
noticias

PLAN-noticias is een digitaal platform voor sociaal-maatschappelijke en culturele organisaties en initiatieven in Nederland die zich richten op Latijns-Amerika

woensdag, 21 januari 2004

español, nederlands

Ga direct naar:

NIEUW op de SITE

Achtergrond
Globalisering-LA
Mensenrechten
Nicaragua in NL
Colombia in Oorlog
Milieu Latino
Digitale Kloof

Forum Latino

 Schrijf jouw bericht in ons Forum.
Contact, vragen, discussies, enz...
Foro Latino de Holanda: contacto, preguntas, avisos, temas, etc...

Latino Links

Meer dan 2.500 latino-links per land of thema

Patio Latino

Alle adressen van Latijns-Amerika in Nederland: kunst, cultuur, media, uitgaan, cursussen, reizen etc.

LatinoWeb in NL

Latijns-Amerika in Nederland op het web; organisaties, comité's, stichtingen, initiatieven etc.

aanmelden bij Plan-I mailinglist [info](#)

jouw email

Huurverhoging bedreigt het LAC

Steun het Latijns-Amerika Centrum
Spreek je uit tegen het marktconform denken en bekijk de steunbetuigingen die wij ontvingen

Videokunst in Latijns Amerika**Videokunst in Latijns Amerika: projecties van verdrukking en culturele identiteit**

De Latijns-Amerikaanse videokunst is in opkomst. Deze videokunst is veel politieker van aard dan die van westerse videokunstenaars. Drie videokunstenaars uit Latijns Amerika praten over politiek, cultuur en erkenning.

'Hij is de paus van Belo Horizonte', zegt een jonge Braziliaanse kunstenaar over Éder Santos. Als Santos deze vergelijking hoort, moet hij lachen. 'Ik ben dan wel ouder dan de meeste andere videokunstenaars, de paus ben ik zeker niet. Ik kan nog lopen.' Santos (1960) geniet van de aandacht die hij krijgt van de jonge Latijns-Amerikaanse videokunstenaars. Vooral in de provinciehoofdstad Belo Horizonte in het district Minas Gerais, vierhonderd kilometer ten noorden van Rio de Janeiro, waar Santos al zijn hele leven woont, is door zijn toedoen de videokunst tot ontwikkeling gekomen. Santos: 'Een groeiend aantal jonge kunstenaars zoekt hun heil tegenwoordig in de experimentele videokunst. Dat juich ik zeer toe. Videokunst is dan ook een fantastisch medium om je gevoelens te registreren.'

Santos wordt beschouwd als één van de pioniers van de nieuwe videokunst in Latijns Amerika. Begin jaren zeventig ontstonden in Brazilië de eerste videowerken, deze hadden echter meer iets weg van registraties van evenementen; de onafhankelijke videokunst accelereerde in Brazilië pas in de jaren tachtig. Santos heeft het allemaal van dichtbij meegemaakt. In 1984 maakte hij zijn eerste video's. Hoe technisch vernuftig zijn video's en installaties ook in elkaar zitten, Santos zal in zijn werk nooit pronken met de gebruikte techniek. 'Het gaat mij niet om de techniek. Techniek is het middel tot een kunstwerk. Ik heb een hekel aan kunstenaars die de technische mogelijkheden verheffen tot het doel van hun kunstwerk. Dat laatste zie je tegenwoordig steeds vaker door toedoen van computers en digitale camera's. Het is gemakkelijker en goedkoper dan ooit om een video te maken. Het resultaat is dat de kwaliteit van veel werk belabberd is doordat visuele artistiekheid en inhoud pas op de tweede plaats komen.'

Het werk van Santos daarentegen is poëtisch. Zoals een dichter in een goed gedicht op zoek is naar het juiste ritme van welgekozen woorden, zo zoekt Santos in zijn installaties en videowerken naar een ritme van projecties en reflecties die harmoniseren met gebruiksobjecten en muziek, meestal speciaal gecomponeerd door zijn goede vriend Paolo Santos. Santos' nieuwste werk *The Encyclopedia of Ignorance* (2003) – gefinancierd door het Prins Claus Fonds – is een goed voorbeeld daarvan. Traditionele waarden uit Minas Gerais transformeert hij in een unieke ervaring met dubbele gevoelens, waarbij de doodzonden luiheid, afgunst, ondeugd, ijdelheid, wroeging en onzorgvuldigheid een belangrijke rol spelen. De projecties zijn een spiegel met vele reflecties. Santos geeft in zijn video-installatie commentaar op zijn omgeving, maar hij laat tegelijkertijd zien dat je op meerdere manieren naar die wereld kan kijken. Thema's die hij op deze impliciete wijze behandelt zijn kolonialisme, tradities, politieke onderdrukking en het verdwijnen van inheemse culturen. 'Culturele integratie is dodelijk voor de identiteit van inheemse bevolkingsgroepen. Dat zie je heel goed bij de Amazone-indianen in Brazilië. We eten in Brazilië als het ware de culturele diversiteit op en veranderen het in een nieuwe homogene cultuur. Ik stel de politiek daarvoor verantwoordelijk omdat politici onderdrukking niet afstraffen.'

Globalisering

De Latijns-Amerikaanse videokunst is vanaf eind jaren negentig in opkomst. De video is voor veel jonge kunstenaars uit Latijns Amerika het medium om kritiek te uiten op de uitwassen van de moderne samenleving. Net als andere videokunstenaars uit heel de wereld ageren ze vooral tegen de huidige globalisering. Met dat verschil dat de Latijn-Amerikanen de politiek ervoor verantwoordelijk stellen en de West-Europese en Noord-Amerikaanse kunstenaars eerder kritiek uiten op de media en het bedrijfsleven. Op zich is dat niet vreemd. In de jaren negentig trok de overheid in westerse landen zich steeds vaker terug en nam de macht van het bedrijfsleven en de media toe. In Latijns Amerika trekken oud-dictators

vaak nog aan de politieke touwtje, tiert de corruptie weelderig en namen de politici beslissingen die vaak ten koste gingen van de lokale bevolking en ten gunste van westerse instanties en ondernemers. Tel daarbij op de jarenlange politieke onderdrukking van minderheden waardoor de samenleving is vervuurd en minder kleurrijk is. 'Dit is de realiteit van Latijns Amerika. De geschiedenis kunnen we simpelweg niet uitwissen', zegt Santos. Hij spreekt daarom van de Latijns-Amerikaanse videokunst. 'Deze is niet te herkennen aan zijn stijl, want die is net zo persoonsgebonden als in elk ander continent, maar waarin Latijns-Amerikaanse video's gelijkenis vertonen is de onderliggende boodschap.'

Een eerste blik op de Latijns-Amerikaanse video- en installatiekunst laat dat zien. Tevens is een duidelijke scheiding aan te brengen tussen Brazilië en de rest van Latijns Amerika. Bij het World Wide Video Festival van afgelopen mei in Amsterdam was dat goed te zien. De Braziliaanse videokunst is veel westerse en is technologisch van een hoogstaand niveau. De thematiek is niet louter politiek van aard, zoals wel bij de video's uit Chili, Peru en Bolivia. The memories of the snails (2001, Chili) van Edgar Endress is een persoonlijke herinnering van de kunstenaar aan zijn kindertijd gedurende de dictatuur van Augusto Pinochet. Hij groeide op tegenover een gevangenis waarin politieke gevangenen werden gefolterd. Als Endress tijdens het voetballen van de bewakers de opdracht kreeg sinaasappels te halen beseft hij niet dat deze werden gebruikt om de martelingen van de gevangenen te maskeren. Alvaro Zavala uit Peru confronteert de kijkers met de cultuur van de Andesindianen. Hij doorbreekt het stereotype, romantische beeld van de indianen en toont in Yawar Fiesta (2000) een bloedige ceremonie die de kijker confronteert met de onderdrukking van de indianen en de teloorgang van een unieke cultuur. 'Kinderen leren tegenwoordig niet meer dat bergen zijn gemaakt door de hand van god,' zegt een stem in de video. De overleden Chileense kunstenaar Juan Downey toont in About Cages (1987) een kooi met zangvogels waar uit luidsprekers fragmenten te horen zijn uit het dagboek van Anne Frank en delen uit bekentenissen van een Chileense folteraar.

Het werk van Angie Bonino (28), op dit moment één van de bekendste videokunstenaars uit Peru, is doordrenkt van politiek. Televisiebeelden van de staatsgreep van Augusto Pinochet in 1973 en beelden van de processen van juntaleden in Argentinië komen samen in de video El objeto encontrado (2000). In de video La imagen (2001) toont ze de repressie van de Peruaanse politie tegen demonstrerende indianen in Lima in juni 2000. In haar nieuwe werk gaat Bonino op zoek naar de antwoorden op twee vragen: wat is de essentie van oorlog en welke belemmeringen kom je tegen als je vrij wilt reizen door de wereld? Door close-up opnamen te maken van verschillende personen en met gesproken woorden wil Bonino de kijker bewust maken van de realiteit waarin mensen leven. 'Nu dictator Fujimori gevlucht is uit Peru, betekent niet dat de onderdrukking voorbij is. Er zijn nog enorme tragedies in Peru. Eén blik op Lima en je ziet de pijn in de ogen van de vele mensen die in armoede leven.' Bonino kan in haar video's niet onder de politieke 'onwil' in Peru uitkomen. Ze geeft toe graag films te maken over heel andere thema's, zoals over haar innerlijke gevoelens en over technologische vooruitgang, 'maar dat kan ik niet, de politiek houdt me tegen', zegt ze. 'Mijn probleem is de politiek, politici doen niets aan de ellende waaronder vele miljoenen mensen dagelijks gebukt gaan. Ze praten veel maar doen vervolgens weinig.'

Diego Lama (22) uit Peru denkt er heel anders over. Hij doet zijn uiterste best zijn videos zo weinig mogelijk te beïnvloeden door de politieke realiteit in zijn geboorteland. Hij prevaleert de innerlijke zoektocht van mensen naar zichzelf boven externe beïnvloeding. Zijn video's zijn een persoonlijk expressie van de gevoelens waarop de mens geen vat heeft, zoals de vrouwelijke kanten bij mannen, zelfmoord en de culturele identiteit. Hij probeert de strijd van het innerlijk wezen met een knipoog te benaderen. Zelf noemt hij het zwarte humeur, die volgens hem erg aanslaat in Peru en minder bij westerse kunstliefhebbers. Vanuit zijn visie is er geen verschil tussen zijn werk en dat van westerse of Aziatische kunstenaars. Maar als hij langer nadenkt komt hij toch tot de conclusie dat ook hij niet ontkomt aan de politieke en sociale situatie in zijn land. 'Ik probeer me zo veel mogelijk af te sluiten van wat er in de buitenwereld gebeurt. Maar dat is moeilijk, bijna onmogelijk. Een psychologische analyse van jezelf ontkomt niet aan de externe indrukken die je gedurende je leven hebt meegekregen. Juist die indrukken zijn cultuurgebonden en maken daarmee dat je misschien toch kan spreken van de Latijns Amerikaanse videokunst.'

Alhoewel in het westen de deuren van musea en galleries al jaren openstaan voor de videokunst, is erkenning nog ver te zoeken in Latijns Amerika. De kunstelite wordt eenzijdig bevolkt door 'conservatieven'. En hoewel iedere videokunstenaar waar ook ter wereld niet snel erkenning krijgt voor zijn werk, geldt dat in het bijzonder voor videokunstenaars uit het armlastige Peru. Waar in rijkere landen goede videokunstenaars hun projecten uit subsidiepotjes kunnen financieren of anderzijds via de commerciële videokunst aan geld kunnen komen, zijn deze mogelijkheden voor de Peruanen zeer beperkt. Ook ontbreken in Peru en natuurlijk ook in andere ontwikkelingslanden de noodzakelijke instituties.

Toch slaan de Peruaanse videokunstenaars zich er doorheen. Lama filmt bijvoorbeeld op trouwerijen en verjaardagsfeesten van de Peruaanse elite. 'Ik haat dit, maar het is de enige manier om mijn videokunst te financieren.' Van het geld dat hij verdient maakt hij twee video's per jaar. Op dit moment het absolute

[meer >](#)

zoeken in de PLAN-sites

[terug naar index](#)

Noticias is een organisatie die zich richt op het tot stand brengen en ondersteunen van een alternatieve informatie stroom in Nederland en Latijnsamerika.

[meer over Plan-Noticias](#)

Noticias
tel: 020-6229781
email: info@noticias.nl

sponsors:

amigos:

maximum voor hem. Bonino heeft sinds kort een eigen videocamera, acht jaar lang heeft ze ervoor moeten sparen, in de tussentijd leende ze deze van rijke vrienden; een eigen computer heeft ze nog steeds niet. Ze geeft workshops in Peru over elektronische kunst en geeft parttime les aan leerlingen in het computeronderwijs. Daarnaast ontvangt ze vanuit het internationale festivalcircuit wat extra geld om van rond te komen, maar het nadeel is dat haar exposities in het buitenland haar werkzaamheden in Peru ophouden. Lama is in het buitenland nog niet zo ver doorgebroken, maar wordt door westerse kunstliefhebbers omschreven als een groot talent. Hij ontving voor de vertoning van zijn video bij het World Wide Video Festival voor het eerst geld. Hij was zielsgelukkig met de drieduizend euro uit het cultuurfonds van de ontwikkelingsorganisatie HIVOS. Het geld gebruikt hij om zijn grote wens in vervulling te laten gaan, een verhalende video van zestig minuten.

VideoBrasil

Brazilië is anders. De vraag naar technisch goede commercials is daar veel groter dan in Peru en videokunstenaars kunnen makkelijker ervaring opdoen in de opkomende filmindustrie. Galeriestijlen zijn de afgelopen jaren ook steeds meer geïnteresseerd in de video als kunstvorm, ook al is de vraag nog mager vergeleken met het grote aanbod van honderden filmpjes per jaar.

Vooraf het jaarlijkse VideoBrasil festival in Sao Paulo geeft de videokunstenaars uit Brazilië de erkenning die ze zoeken. Het VideoBrasil festival is verreweg het grootste videofestival van Latijns Amerika. In september zal de veertiende editie van het festival van start gaan. Santos is er een ster en een groot voorbeeld voor veel jonge videokunstenaars. Hij is de enige Latijns-Amerikaanse kunstenaar waarvan het werk, sinds zijn internationale doorbraak in 1988, toen de Amerikaanse kunstenaar Joan Logue hem naar New York mee nam, wordt gedistribueerd door Electronic Arts Intermix, de grootste videodistributeur ter wereld. Santos blijft er nuchter onder: 'Ik heb een hekel aan reizen. Het liefst ben ik in Belo Horizonte. Daarom hoop ik op een omwenteling in de Braziliaanse kunstwereld.' Hij vertrouwt de nieuwe Braziliaanse president Lula da Silva en de nieuwe minister van cultuur Gilberto Gil - 'een fantastische man en gitarist van de bossa nova-muziek' - deze ommezwaai te bewerkstelligen. Santos kent de socialistische president van Brazilië persoonlijk en maakte al vanaf begin jaren tachtig in opdracht van zijn partij diverse documentaires en andere commercials. 'Ik heb thuis drieduizend tapes liggen', zegt hij met enige trots. 'De tijd is er rijp voor de conservatieve kunstelite van de troon te stoten, waardoor de mogelijkheden toenemen voor experimentele kunstvormen als de video- en installatiekunst.'

Door toedoen van het Prins Claus Fonds gaat nu eindelijk een droom in vervulling. The Encyclopedia of Ignorance zal in Belo Horizonte tentoon worden gesteld. Santos' eerste echte expositie van een installatie in de stad waar zijn hart ligt.

Het videoBrasil Festival is van 22 september tot en met 19 oktober in Sao Paulo. Meer informatie op www.videobrasil.org.br Het festival is mede-gefinancierd door het Prins Claus Fonds

Interview door: Evert-Jan Quak

Met: Videokunstenaars Éder Santos, Angie Bonino en Diego Lama

Over: videokunst in Latijns Amerika, een gesprek over politiek, cultuur en erkenning

Bron: www.sonia.nl/nu